

1905. Medens disse Børn iøvrigt vedbliver at være undergivet de ældre Regler, derunder denne Lovs § 17, har man ment, at de dog i intet Tilfælde burde kunne holdes under Tvangsopdragelse længere end efter dansk Rets Regler. Bestemmelsen i 2det Stykke er begrundet i, at Funktions-tiden for Værgeraadene i det øvrige Danmark udløber til den angivne Tid.

ad § 52.

Ifølge Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 § 11 kan Stiffaderen tillægge et Barn udenfor Ægteskab sit Efternavn ved Anmeldelse til Ministerialbogen. I de sønderjydske Landsdele bør Anmeldelsen foretages til det borgerlige Personregister.

Spørgsmaalet, hvilket Efternavn et Barn skal have, maa i Almindelighed afgøres efter den Lovgivning, der gjaldt ved Barnets Fødsel. Denne Hovedregel har man imidlertid fundet Grund til at fravige i to Tilfælde. B. G. B. § 1706 indeholder en Regel, der omtrent svarer til den ovenomtalte Regel i Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 § 11; der er derfor ingen Betænkelighed ved at anvende denne sidste Regel ogsaa paa Børn født før dansk Rets Indførelse. Efter tysk Ret skal et Barn udenfor Ægteskab altid have Moderens Efternavn og kan ikke faa Faderens; der er formentlig god Grund til at lade ogsaa Børn født før dansk Rets Indførelse nyde godt af dansk Rets Regel om, at Barnet med Faderens Samtykke kan faa hans Navn.

ad § 53.

Virkningen af en Legitimation ved »Ehelichkeitserklärung« i Henhold til B. G. B. §§ 1723—1740 maa ogsaa efter dansk Rets Indførelse i de vigtigste Henseender bestemmes efter B. F. B.'s Regler, der indeholdes i §§ 1736—1740. Af disse maa § 1738 dog undergives visse Modifikationer, idet den til Dels forudsætter Regler, som ophæves ved dansk Rets Indførelse, og § 1739, hvis Regel om Underholdspligten i alt Fald delvis maatte ophæves, er der overhovedet næppe Grund til at bevare.

ad § 54.

Om Virkningerne af Adoption i Henhold til B. G. B. §§ 1741—1772 (Antagelse i Barns Sted) gælder lignende Betragtninger. Det er dog kun nødvendigt at opretholde B. G. B.'s Regler om Adoptionens positive Virkninger (§§ 1757—1762 og 1767) og om Adoptionsforholdets Opløsning, medens der ingen Betænkelighed er ved at anvende dansk Rets Regler om Adoptivbarnets For-

hold til dets egen og til Adoptantens Slægt (§§ 1763—1766). Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 § 10, 4de Stykke bestemmer, at Adoptivforældrene, i Tilfælde af et udenfor Ægteskab avlet Barns Adoption, indtræder i Moderens Ret til at faa Underholdsbidrag fra Barnets Fader, forsaavidt de ikke har givet Afkald herpaa; denne Bestemmelses Anvendelse forudsætter, at Aftalen om Adoption er indgaaet, medens Reglen gjaldt, saaledes at Parterne kan have taget Hensyn til den.

ad § 55.

Hovedreglen i denne Paragrafs første Punktum er begrundet i Ønsket om at undgaa Skifte af Værge uden tilstrækkelig Grund; den stemmer med, hvad der i sin Tid blev foreskrevet i Lov Nr. 133 af 27. Maj 1908 § 8. Det vilde imidlertid være ubilligt at afskære Forældre fra et Værgemaal, hvor den hidtil gældende Lovgivning har udelukket dem af Grunde, der ikke anerkendes af dansk Ret. Bestemmelsen i 2det Punktum søger at undgaa saadan Ubillighed. Den vil navnlig faa den Betydning, at Moderen til et Barn udenfor Ægteskab normalt bliver Værge, hvis Værgeraadet ikke kræver en anden Værge beskikket, og at en Enke kan være Værge for sine Børn, selv om hun gifter sig igen; i begge disse Tilfælde gælder nu den modsatte Regel. Det følger af Hovedreglen, at Forældres testamentariske Bestemmelser om, hvem der skal være Formynder for Børnene, eller om, at en Person ikke maa være Formynder, ikke mere er bindende, undtagen forsaavidt det følger af Loven af 26. Maj 1868 § 11. Forsaavidt en af Forældrene indsat Formynder er i Funktion ved dansk Rets Indførelse, bør der dog som Regel ikke beskikkes nogen anden Værge udenfor de i 2det Punktum omhandlede Tilfælde. Bestemmelsen om det Tilfælde, at der er flere Formyndere, vil antagelig bevirke, at der hurtigt beskikkes en enkelt Værge.

ad § 56.

Efter hidtil gældende Ret indsættes der i visse Tilfælde en saakaldt »Beistand« til at deltage i Moderens Udøvelse af Myndigheden over Barnet. En saadan Begrænsning i Moderens Forældremagt eller Værgemyndighed kender dansk Ret ikke. De ved dansk Rets Indførelse fungerende »Beistanden« kan i Almindelighed falde bort uden videre; men en Undtagelse maa dog gøres, hvor vedkommende »Beistand« i Henhold til B. G. B. § 1693 paa Moderens Begæring har faaet Bestyrelsen af den